

[Collet]

måske til 15.000-18.000 efter de nye regler, og det må vi jo hilse med glæde.

På denne baggrund kan jeg tilsige det konservative folkepartis støtte til lovforslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan støtte dette lovforslag. Den væsentligste virkning er, at reglerne om beregning af fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads bliver kraftigt forenklet. De regler, vi har haft hidtil, har medført en masse ulejlighed for skatteyderne, har været vanskeligt forståelige og har medført et utal af klagesager og i det hele taget belastet ligningsapparatet unødigt hårdt. Så der er ingen som helst tvivl om, at det er helt nødvendigt med en grundlæggende ændring med henblik på en forenkling af disse regler.

På den anden side mener vi, at det er nødvendigt i et skattesystem som det danske at have en slags godtgørelse for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads. Når man har et skattesystem, der tager sigte på at beskatte folk efter en eller anden form for evne, så må der selvfølgelig tages hensyn til, at den økonomiske evne eller den skattemæssige evne ikke er den samme hos en borger, der har langt til og fra arbejde, som hos en, der kun har en kort afstand til og fra arbejde. Den, der har langt, har, alt andet lige i hvert tilfælde, en væsentlig større udgift ved at erhverve sin indkomst end den, der har kort.

Når det er sagt, er det på den anden side væsentligt at sige, at egentlig bør det være samfundet uvedkommende, hvordan man befordrer sig mellem hjem og arbejdsplads. Om man bruger cykel eller hest eller bil, burde være det offentlige uvedkommende, når fradraget skal beregnes. Det er i realiteten det princip, som indføres med dette forslag, hvor en masse indviklede regler, der forsøger på millimeterretfærdig vis at tage hensyn til den enkelte skatteydere særlige forhold, nu afløses af nogle standardiserede retningslinjer, hvor godtgørelsen for udgiften til befordring mellem hjem og arbejdsplads er den samme, uanset om man bruger det ene eller det andet befordringsmiddel.

Der er selvfølgelig nogle skatteydere, der ikke er fuldstændig frit stillede med hensyn til, hvilket befordringsmiddel de vil anvende. Eksempelvis vil der i tyndtbefolkede dele af

landet være skatteydere, som er tvunget til at benytte bil for at komme til og fra arbejde. Vi føler, at der er taget et rimeligt hensyn til denne kategori af skatteydere med forslaget, der bl.a. siger, at de skatteydere, som har haft adgang til at benytte bil og har fået fradrag for det efter de gældende regler, kan fortsætte med at foretage fradrag med den sats, som her i 1984 gælder for befordring med bil mellem hjem og arbejdsplads. Det betyder med andre ord, at de mennesker, som har meget langt, og som er tvunget til at bruge bil, i hvert fald som udgangspunkt vil kunne oppebære et fradrag af samme størrelsesorden som hidtil. I afvejningen mellem kravet om en administrativ forenkling og hensynet til de skatteydere, der har særlige forhold, synes vi at der er fundet en god balance.

Vi håber, at med dette lovforslag kan ligningsapparatets tid nu bruges til noget mere fornuftigt end at sidde og studere køreplaner og måle vejlængden.

Ruth Olsen (SF):

Skattelovgivningen er for de fleste folk en jungle af uoverskuelighed, og næsten alle sidder efter den årlige omgang hjernegymnastik med en afmægtig fornemmelse af, at man nok har snydt sig selv, og at alle sikkert er meget smærtere, end man selv er, og man har den fornemmelse, at man nok betaler for meget i skat, fordi man ikke er klog nok til at regne den ud.

Kørselsfradragreglerne har i høj grad givet deres bidrag til forplumringen, bl.a. fordi de har givet et falsk billede af millimeterretfærdighed. Også her har der været mange muligheder for at udøve den sport, der går under betegnelsen skattetænkning, vel at mærke for den gruppe, der har ressourcer til det. Man kan f.eks. jonglere med sin arbejdstid, så den på papiret passer med de formelle ventetidsregler, sådan at man kan sikre sig det højest mulige fradrag. For at tage et helt konkret eksempel: en mand, der bor i Nordsjælland, flyttede formelt sin arbejdstid i København 15 minutter og fik fradrag for biltransport i stedet for offentlig transport og dermed et fradrag, der var 23.000 kr. større.

Det er nogle af de mange grunde til, at SF godt kan støtte dette forslag, selv om vi selvfølgelig er betænkelige ved konsekvensen for